

RESEARCH ARTICLE · OPEN ACCESS

தமிழ் இலக்கியங்களில் அறப்பண்புகளும் மனித நேயமும்

Ethical Values and Humanism in Tamil Literature

முனைவர்விஜயலட்சுமி வெ.*

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை (சுயநிதிப்பிரிவு), பூ.சா.கோ. கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்
641 014 அலைபேசி எண் - 9094036932, India

* Corresponding author / தொடர்பு ஆசிரியர்: முனைவர்விஜயலட்சுமி வெ. — vijayalakshmi@psgcas.ac.in

Received / பெறப்பட்டது 30 September 2026	Revised / திருத்தப்பட்டது —	Accepted / ஏற்கப்பட்டது —	Published / வெளியிடப்பட்டது 30 September 2026
DOI —		Article ID / கட்டுரை எண் KALN-2026-00010	

ஆய்வுச்சுருக்கம்

அறவழி மனிதன் வாழ வேண்டும், அவன் பிற உயிர்களையும் தன் உயிர் போல நினைத்து நேசிக்க வேண்டும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த தமிழ் இலக்கியங்கள் வெறும் கற்பனை நயத்திற்காக மட்டும் படைக்கப்படவில்லை. சமுதாயத்தை நெறிப்படுத்தும், பண்படுத்தும் அறப்பணிகளைச் செய்து வந்துள்ளன. மனிதன் தன் வாழ்வில் கடைபிடிக்கவேண்டிய அன்பு, கருணை, ஈகை, இரக்கம், பிற உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யாமை, பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மை போன்ற உயர்ந்த குணங்களின் தொகுப்பாகும். அறத்தைவிட உயர்ந்த செல்வமும் இல்லை. அதை மறப்பதை விட பெரிய தீங்கும் இல்லை என்பார் வள்ளுவர். அறப்பண்பு மனிதனை உயர்ந்த இடத்திற்குக் கொண்டு செல்கிறது. முதலில் மனிதன் தன்னை நேசிக்கக் கற்கவேண்டும். பின்புதான் அவனால் உலகை நேசிக்க முடியும். செய்யவேண்டியதைச் செய்தலும் செய்யக்கூடாததைத் தவிர்த்தலும் அறத்தின் அடிப்படைக் கூறாகும். சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரை தமிழ் இலக்கியப்பரப்பில் அறப்பண்பும் மனிதநேயமும் எவ்வாறு போற்றப்பட்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை விரிவாக ஆராய்கிறது.

Keywords / திறவுச்சொற்கள்: Tamil Literature; Tamil; Human beings; society

Abstract

Human beings ought to live a righteous life, cherishing other living beings just as they cherish their own lives. Tamil literature, spanning two millennia, was not created merely for imaginative appeal; it has played a vital role in guiding and refining society. It embodies noble virtues that humans should practice—such as love, compassion, generosity, mercy, non-harming of other beings, and a helpful disposition. Valluvar asserts that there is no wealth greater than virtue, and no greater harm than forsaking it. A virtuous nature elevates a human being to a higher plane. One must first learn to love oneself before one can truly love the world. Performing right actions and abstaining from wrong ones constitute the fundamental elements of virtue. This article examines in detail how the values of virtue and humanism have been cherished in the realm of Tamil literature from the Sangam era to the present day.

How to cite / மேற்கோள் காட்டும் முறை: வெ., மு. (2026). தமிழ் இலக்கியங்களில் அறப்பண்புகளும் மனித நேயமும். KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies, 10(02), 7–11. <https://ngmtamil.in/journal-article/%e0%ae%a4%e0%ae%ae%e0%ae%bf%e0%ae%b4%e0%af%8d-%e0%ae%87%e0%ae%b2%e0%ae%95%e0%af%8d%e0%ae%95%e0%ae%bf%e0%ae%af%e0%ae%99%e0%af%8d%e0%ae%95%e0%ae%b3%e0%ae%bf%e0%ae%b2%e0%af%8d-%e0%ae%85%e0%ae%b1%e0%ae%aa/>

அறப்பண்பு

அதனால்தான் அன்பின் வழியது உயிர் நிலை என்கிறார் வள்ளுவர். அறவழி நடக்க அன்பே அடிப்படையாகின்றது.

அறத்திற்கே அன்புசார் பென்ப அறியார்

மறத்திற்கும் அஃதே துணை திருக்குறள் அன்புடைமை 76

என்ற குறட்பாவின் வழி அறவழியில் நடப்பவர்களுக்கு மட்டுமே அன்பு உரியது எனச் சிலர் கூறுவர். அவ்வாறு கூறுபவர் அன்பின் இயல்பை முழுமையாக அறியாதவர். வீரம் போன்ற மறச் செயலுக்கும் அன்பே துணையாகும் என்கிறார்.

அன்பு அறம்

சங்க இலக்கியங்கள் பெரிதும் கருப்பொருளின் அடிப்படையிலே தலைவன் தலைவிக்குரிய அன்பினை வெளிப்படுத்துகின்றன. தலைவன் உயிர்களிடத்து கொண்ட அன்பை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த அகநானூறு குறுங்குடி மருதனார் பாடலொன்றில்,

பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதித்த

தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி

மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரன் அகநானூறு பாடல் - 4

கார் காலம் வந்துவிட்டது. வினைமேற் சென்ற தலைவன் காலம் தாழ்த்தாது விரைந்து வருவான் கவலைவேண்டாம், அவன் வரும் வழியில் வண்டுகள் நிறைந்திருக்கும் சோலைகள் உண்டு. எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பம் துய்க்கும் உரிமை உண்டு என்ற பொது சிந்தனை தோன்றி அவ்வண்டிற்கு இடையூறின்றி எச்சரிக்கையாகத் தன் தேரைச் செலுத்தி வருவதால் தாமதம் ஆகின்றது எனத் தோழி தலைவியைத் தேற்றுமாறு இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

மற்றொரு பாடல், மனிதன் மட்டுமின்றி விலங்குகளும் ஒன்றன்மீது ஒன்று கொண்ட அன்பினை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆண்மான் தன் பெண்மான் அம்புபட்டு இறந்ததை நினைத்து மேய்தலை மறந்து, நீர் கூட பருகாது, தன்மீது அம்பு தைத்ததைப் போல மாழ்கி அவ்விடத்திலேயே சோர்ந்து கிடந்தது. குட்டியிடத்தே கொண்ட அன்பால் கைம்மைப்பட்ட அந்த ஆண்மான் உயிர் வாழ்ந்ததாகக் காட்டுகின்றார் இளங்கீரனார்.

கணையிடக் கழிந்த தன் வீழ்துணை யுள்ளி

குறுநெடுந் துணைய மறிபுடை யாட

புன்கண் கொண்ட திரிமருப் பிரலை

மேய் பதம் மறுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து

நெய்தலம் அம் படுவில் சின்னீர் உண்ணாது

எஃகுறு மாந்தரின் இனைந்துகண் படுக்கும்...

அகநானூறு - பாடல் 371

இல்லறம்

அன்பும் அறமும் ஒருங்கே இருப்பதே இல்வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனுமாகும் என மனித குலத்திற்காக வள்ளுவப் பெருந்தகை காட்டிய நெறியைச் சங்க இலக்கிய அகநானூற்றில் கபிலரது பாடல் ஒன்றில் காணமுடிகின்றது. காட்டிலே வேடனும் ஆண்பன்றியும் எதிர்கொண்ட காட்சி. ஆண்பன்றியானது தன் பெண் பன்றியையும் குட்டிகளையும் பாதுகாப்பான இடத்தில் விட்டு, மீண்டு வந்து வேடனின் எதிர் நின்றது. இங்கு அவ்வேடன் அதனை ஆண்பன்றியாகக் கருதாமல் தன் தலைவனாகக் காண்கிறான். தன் தலைவன் போர்க்களத்தில் பகைவர் படையை விலக்கித் தடுப்பதற்குத் தான் முன்னிற்பதாகக் காண்கிறான். அப்பன்றியைக் கொல்லாமல் விடுகின்றான். இங்கு வேடனின் மனிதநேயமும் பன்றியின் வீரமும் தன் குடும்பத்தின் மீது கொண்ட அன்பும் இல்லறச் சிறப்பு ஒருங்கே வெளிப்படுகின்றது.

அரும்புழை முடுக்கர் ஆட்குறித்து நின்ற

தறுகட்பன்றி நோக்கிக் கானவன்

குறுகினன் தொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி.... அகநானூறு, பாடல் 248

இப்பாடலில் ஆண்பன்றியின் இல்லற மாண்பு புலப்படுகின்றது.

ஈதல் அறம்

சங்க காலத்திற்குப்பின் தோன்றிய நீதிநூற் காலத்தை அற இலக்கியக் காலம் என்றே அழைத்தனர். அக்காலத்தில் அறமும் மனிதநேயமும் கோட்பாடுகளாக வடிவம் பெற்றன. உலகப்பொதுமறையாம் திருக்குறள் அறத்தையும் மனித நேயத்தையுமே வலியுறுத்தியது.

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது

ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு திருக்குறள், புகழ் - 231

வறியவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவி வாழவேண்டும், அதனால் புகழ் உண்டாக வாழ வேண்டும். அப்புகழ் தவிர மனித வாழ்விற்குப் பயன்தரக்கூடியதும் சிறந்த பொருளும் வேறொன்றம் இல்லை என்பதை அக்குறள் பறைசாற்றுகின்றது. இக்கருத்தை நாலடியாரும் வலியுறுத்துகின்றது.

மற்றறிவாம் நல்வினை யாம்இறையம் என்னாது

கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்மின்

முற்றி யிருந்த கனியொழியத் தீவளியால்

நற்காய் உதிர்தலும் உண்டு. நாலடியார், இளமைநிலையாமை, பாடல் - 19

நாம் இளையவராக இருக்கின்றோம், ஆகையால் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என நினைத்து அறம் செய்யாமல் விடக்கூடாது. கையில் பொருள் இருக்கும்போதே அறம் செய்தல் வேண்டும் என்கிறது.

அரசியல் அறம்

அற இலக்கியங்கள் மட்டுமல்லாது, தமிழில் தோன்றி காப்பிய இலக்கியங்கள் தனிமனித ஒழுக்கத்தையும் சமூக அறத்தையும் பறைசாற்றியது. மக்களுக்கு மட்டுமன்றி மன்னர்களுக்கும் அறத்தை எடுத்தியம்பின. அரசன் நடுவுநிலை தவறாது ஆட்சி செலுத்தவேண்டும் என்பதை பாண்டிய மன்னனின் ஆராயாது செய்த குற்றத்தால் ஏற்பட்ட விளைவின் மூலம்,

அல்லவை செய்தார்க்கு அறம் கூற்றமாம்

சிலப்பதிகாரம், வழக்குரை காதை வெண்பா - பாடல் வரி - 82

அரசனாக இருந்தாலும் தவறு செய்தவர்களை அறமே கூற்றுவனாகி தண்டிக்கும் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தியது.

பசிப்பிணி தீர்த்தல்

சமண காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் ஒருவகையில் அறம் உரைக்க, பொத்த காப்பியமான மணிமேகலையும் பசிப்பிணி தீர்த்தலும் அறமே என்றரைக்கின்றது. இதனை,

மண்திணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம்

உண்டிகொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே

மணிமேகலை, பாத்திரம் பெற்ற காதை, பாடல் வரி 95-96

இவ்வுலகில் வாழும் உயிர்களுக்கெல்லாம் உணவு கொடுப்பவர்கள் உயிர் கொடுத்தவர்களாவர் என்றரைக்கிறது.

கருணை

திருமூலரும் தம் திருமந்திரத்தில் மனிதர்கள் செய்யவேண்டிய கருணை அறத்தினைப் பற்றிக் கூறும்போது,

யாவர்க்கு மாம் இறைவற் கொரு பச்சிலை

யாவர்க்கு மாம் பசுவிற் கொரு வாயுறை

யாவர்க்கு மாம் உண்ணும்போ தொரு கைப்பிடி

யாவர்க்கு மாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே

திருமந்திரம் - முதல் தந்திரம் - அறம் செய்வான் திறம் - பாடல் எண் -252

இறைவனுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் பச்சிலை பறித்துச் சாற்ற வேண்டும் என்றும், பசுவிற்கு உணவாகப் புல்லையும் பசியோடு இருப்பவர்க்கு ஒரு கைப்பிடி உணவும் கொடுத்தல் அறமாகும். மேலும் பிறரிடம் இனிமையான சொற்களைப் பேசுவதும் அறச்செயலாகும் என்கிறார்.

மனிதநேயம்

சங்க இலக்கியத்தில் மனிதநேயத்தை மிகுதியாகக் காணமுடிகின்றது. வள்ளலார் உயிர்களிடத்தில் அன்பு செய்யவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்திய தோடு தாமும் நீரின்றி வாட்டமுற்ற பயிர்களைக் கண்டபோதும் பசியால் உடல் மெலிந்து வீடுதோறும் சென்று இரந்து உண்பவரைக் கண்டபோதும் பிணியுற்றுத் துன்புறுபவரைக் கண்டபோதும் வாடிய நிலையை,

வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் பசியினால் இளைத்தே

வீடுதோ ரிறந்தும் பசியறா தயர்ந்த வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்...

திருவருட்பா பாடல் - 3471

என்ற பாடல் மூலமாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

சமத்துவம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் விடிவெள்ளியான பாரதியும் மனித நேயத்தோடு

அறத்தின் நிலையை புரட்சிகரமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

தனியொரு வனுக்குண வில்லையெனில்

ஐகத்தினை அழித்திடுவோம்

பாரதியார் கவிதைகள், பாரத சமுதாயம்

நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் உணவுபெற வேண்டும் வறுமை நிலை நாட்டைவிட்டு ஒழிய வேண்டும் என்பதை இப்பாடல் மூலமாக விளக்குகிறார். மனிதநேயமற்ற உலகினை முழுமையாக அழித்திடல் வேண்டும் என சமுத்துவத்தின் பேரொலியை முழக்குகிறார்.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு முழுவதும் தனிமனித அறமும் மனிதநேயமும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன. சங்கப்புறபாடலான யாதும் ஊரே என்ற உலகப்பொது நோக்கும் நீதி இலக்கியங்களின் அறம் செய விரும்புதலும் காப்பியத்தின் பசிப்பிணி தீர்த்தலும் இடைக்கால ஜீவகாருண்யமும் இக்காலச் சமத்துவமும் மனிதனை விலங்கு நிலையிலிருந்து உயர்த்தும் உன்னத நெறியினைத் தொடர்ந்து செய்து வந்துள்ளன. இந்நிலை தொடர்ந்து உலகமயமாக்கல் என்ற இன்றைய சூழலில் பெருகிவரும் சுயநலம் தவிர்த்து, மக்கள் வாழ தமிழ் இலக்கியங்கள் காலந்தோறும் வழிவகுக்கும் என்ற கருத்தினை நிறுவும் நோக்கில் இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆய்விற்குத் துணைநின்ற நூல்கள்

1. திருக்குறள், சாரதா பதிப்பகம் - நாலடியார், ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம்
2. புறநானூறு, -நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
3. சிலப்பதிகாரம், -கௌரா பதிப்பகம்
4. மணிமேகலை, -வர்த்தமானன் பதிப்பகம்
5. பாரதியார் கவிதைகள், -திருமகள் நிலையம்
6. வாசித்தலும் யோசித்தலும், சங்கநெறிகள் - கட்டுரைத் தொகுப்பு, - நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், பாவை பிரிண்டர்ஸ் (பி) லிட்

© 2026 முனைவர்விஜயலட்சுமி வெ.. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY 4.0 licence, which permits use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited. Published by / வெளியீடு: Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi..